

WONDERLAND VIERT VANDAAG DERTIG JAAR STRIPWINKEL

HASSELT - "Alles bijeen is Wonderland toch een jongenswereld", zegt Rigo Verbeemen. Sinds 2000 is de Hasselaar de uitbater van een stripwinkel die nu al dertig jaar een begrip is in Limburg. En ook daarbuiten. "Al gebeurt het het ook dat vrouwen komen neuzen, terwijl

hun man aan de deur draait en vraagt: 'Duurt het nog lang, schat?' Maar meestal is het toch andersom: 'Doe maar op uw gemak, Dréke, ik ga wel in La Bottega naar schoenen kijken.' Dan vraag ik me altijd af of Dréke zich nog altijd zo op zijn gemak voelt."

"En ge hebt echt geen pakske Belgja?"

Het heeft altijd iets van een gezellige kroeg gehad, Wonderland, en die indruk is eigenlijk helemaal niet toevallig. "De toog, die er nu nog altijd staat, komt uit een oud café in Bilzen. Het is ook altijd een babbelzaak geweest", lacht Luk Poelmans en hij doet een drinkgebaar. Houthalenaar Poelmans, nu 57, werd Hasselaar toen hij barman werd in het 'Cabaret', een toenmalig berucht Hasselts café van ene Steve Stevaert. Twee jaar later zou hij het café in de Demerstraat zelfs overnemen van Stevaert. "Tegen een hele faire prijs. Maar vijf jaar later moest het wel dicht. Bouwvallig. En ook omdat het een doorn in het oog van de stad was. Hoewel politie en rijkswacht altijd zeiden: 'Het allerrustigste café van Hasselt.' We belden nooit voor een café-ruzie. Ik liet die mannen gewoon uitvechten. (lacht) Enfin, het was een zondagavond toen het Cabaret dicht moest. De zetels werden op straat opgestookt, de brandweer stond erbij."

”WONDERLAND BOLDE METEEN GOED. EN DE KLANTEN KWAMEN VAN VER

Luk Poelmans, zaakvoerder
Wonderland (1980-2000)

Drie dagen later, op woensdag 8 oktober 1980, opent Poelmans een straat verder Wonderland, de eerste stripwinkel in Limburg. Een piepklein winkeltje, dan nog in de Witte Nonnenstraat. Het succes, de klanten, komen snel. Het is het begin van de wondere jaren tachtig, een tijd dat het lang verguisde stripverhaal plots heel erg hip en salonfähig wordt, "Waarom een stripwinkel? Gewoon. Omdat zoiets niet bestond in Hasselt. En ik las gewoon graag strips. Op voorhand was ik bij stripwinkel Gobelijn langs geweest in Leuven. Dat was een jaar eerder opengegaan. En daar heb ik wat goede raad gekregen en enkele adressen."

"Zo ben ik begonnen. En het bolde inderdaad meteen goed. Heel veel liefhebbers kwamen af. En ze kwamen van overal. Een stripwinkel was toen nog iets heel speciaal. In het begin was zowat de meest gestelde vraag 'En hebt ge echt geen pakske Belga hier?' De mensen dachten nog aan een krantenwinkel. Anderhalf jaar later kon ik al verhuizen naar een grotere winkel in de Paardsdemerstraat. Waar de winkel nu nog altijd ligt."

“ IK HERINNER ME DAT IK TEGEN LUK ZEI: ‘IK BEN DIE CAMION IETS MEER DAN KOTSBEU.’ EN TOEN ZEI HIJ, ZO NA DE 7DE OF 8STE PINT: ‘RIGO, NEEM ANDERS WONDERLAND OVER

Foto's Tony VAN GALEN

Een van de allereerste klanten van Wonderland is Rigo Verbeemen, nu 52, uit Runkst. Een trucker. “Ik denk dat ik klantenkaartnummer 7 had. Of 9.” Nu al tien jaar heeft Verbeemen de zaak van Poelmans overgenomen. “Bij Luk was donderdagavond altijd de pintjestijd. Dat is altijd zo gebleven. En ik herinner me dat ik tegen Luk zei: ‘Ik ben die camion iets meer dan kotsbeu. Ik wil wel iets doen in de stad. Maar geen café of zo.’ En toen zei hij, zo na de 7de of 8ste pint: ‘Rigo, neem anders Wonderland over.’

Nog geen half jaar later, in september 2000, is de machtswissel een feit. “Ik kon op voorhand zeggen wie binnenkwam”, zegt Poelmans, nu nog altijd actief als striphandelaar, maar dan zonder winkel. “De sympathieke klanten, de sociale gevallen, de zeurpietjes... Het was een sleur geworden, de winkel. Elke dag om tien uur open en om zes

uur weer dicht. Vijf jaar later help ik Rigo uit de brand en vervang ik hem na al die jaren nog eens in de winkel. Iets wat nog altijd af en toe gebeurt. Er komt een klant binnen en die zet een gesprek verder waar het vijf jaar eerder was afgebroken. Ik zweer het. *(lacht)* Ik wist meteen weer waarom ik gestopt was.”

Van sleur heeft Rigo Verbeemen dan weer geen last. “Ik woon boven de winkel. Ik sta ‘s morgens op en ik ga met een smile naar m’n werk. Hoeveel kunnen er dat zeggen? Ik zal me altijd die ene oude vrouw herinneren. Ze sukkelde hier binnen met haar looprekje, nam voorzichtig haar bochten tot de toog en vroeg dan: ‘De Story, alstublieft’. Ik ben meteen voor haar een Story gaan kopen in een krantenwinkel, hier om de hoek. Dat zijn toch fantastische momenten.”

En zo is Wonderland geen gewone winkel. Er wordt nogal wat gebabbeld, gezeverd en geluld, daar aan

de toog. En dat gaat zeker niet altijd over strips. “De mensen komen ook voor die babbel”, zegt Rigo. “Er zijn mensen die hier al tien jaar komen, op jaarbasis vier strips kopen en toch elke week binnenkomen. Of hun hoofd binnensteken en roepen: ‘Vandaag heb ik geen tijd om langs te komen.’ *(lacht)* Ach, het hoort bij de winkel. Mensen komen naar hier voor hun plezier. Zij maken tijd, wij maken tijd. Dat doen ze niet in een apotheek. We zijn hier een beetje anders.”

Inderdaad anders. Wonderland heeft bijvoorbeeld geen computer. “Wellicht ben ik een achtergebleven gebied, maar afgezien van de betalingen via pc-banking, zie ik weinig nut van een computer in onze winkel. Hier op een klavier tokkelen terwijl mensen niet durven vragen op welk schap een bepaalde strip staat? En ik weet wel dat je dan je stock kan bijhouden door streepjescodes te scannen, maar

weet die computer of ze wel allemaal juist op nummer staan? En of er exemplaren met ezelsoren tussen zitten? Laat het dan maar, dan doe ik het liever op de oude manier. Elke maandag overloop ik de rekken en doe ik mijn bestellingen. En de klanten klagen niet.”

“WELLICHT
BEN IK EEN
ACHTERGEBLEVEN
GEBIED, IK ZIE HET
NUT NIET IN VAN
EEN COMPUTER
HIER

Rigo Verbeemen, zaakvoerder Wonderland (2000 - ...)

Eén zwarte dag heeft Wonderland gekend in die dertig jaar. Op 11 juli 2003, rond halftien, breekt er brand uit in het woongedeelte boven de winkel. Er is op dat moment niemand in het pand. Maar als Rigo Verbeemen, die even weg was, terugkomt, is de brandweer al aan het blussen. “Water en vuur. Er zijn geen grotere vijanden voor strips. Twee dagen heb ik toen als een kip zonder kop rond gelopen. Ik bezat alleen nog maar de kleren die ik aan had. Want ik woonde erboven. Ik heb toen heel veel steun gekregen van de uitgeverijen. Wonderland kennen ze in heel Vlaanderen. Zo’n winkel mocht niet verdwijnen. Drie weken later zijn we opnieuw opengegaan in een vervangwinkel aan de Botermarkt. Op de vitrine stond ‘Wonderland - Op verplaatsing’. Zes maanden later waren we terug. Er heeft nog lang op onze deur gehangen ‘Wonderland - Terug thuis.’” Jan BEX

Feest in Paardsdemerstraat

De oudste stripwinkel van Limburg viert vandaag/zaterdag zijn 30 jaar. Er komen tien auteurs signeren (Walthery, Di Sano, Carin, Hec Leemans, Desorgher, Jean-Pol, Charel Cambré, Wim Swerts, George Van Linthout en inkleurder Alain Audry).

Tegelijk verschijnt er een speciale stripuitgave op 100 exemplaren. Wonderland, Paardsdemerstraat 19, Hasselt, 011 / 22.82.00 (jbx)